

HungarHotels 3.

(Válasz Rubicsek Sándornak)

VISSZHANG - LXIV. évfolyam, 5. szám, 2020. január 31.

Örültem a Horn-kormány Kormányzati Ellenőrzési Irodája (KEI) egykori vezetőjének cikkemhez írt kiegészítéseinek ([Kiegészítések](#), *ÉS*, 2020/4., jan. 24.). Írásom ([A HungarHotels botránytól a Bokros-csomagig](#), *ÉS*, 2019/51-52., dec. 19.) a 25 évvel ezelőtti, ún. HungarHotels-botrányhoz és Bartha Ferenc egykori privatizációs kormánybiztos 2012-es, tragikus halálához kapcsolódott. Legfőbb mondanivalója az volt, hogy a kortárs közvélemény szélteben-hosszában terjesztett akkori véleményével ellentétben nincs bizonyíték arra, hogy a szállodalánc 1994/95 fordulóján végül is meghiúsult privatizációja során korrupció vagy visszaélés történt volna. Ezt az állítást a KEI volt elnöke most megerősítette. Nem találtak erre utaló bizonyítékot az akkori, ötnapos vizsgálatukon, és nyilván később sem (mert akkor Rubicsek Sándor nem hagyta volna ki az alkalmat most a megszólalásra az eddig nem ismert tények feltárását illetően).

Az egy másik kérdés, miként lehetséges, hogy a KEI mindössze ötnapos vizsgálódás alapján kész volt kétségbe vonni egy százmillió dolláros privatizációs üzlet hasznosságát, s ezzel felülbírálni az ÁVÜ Igazgató Tanácsát, amelyben három kulcsminisztérium (PM, FM, IKM) helyettes államtitkári szinten képviseltette magát, s amely testület, valamint a mögöttük álló apparátus kilenc hónapon át mérlegelt minden létező és reálisan elgondolható alternatívát. Erre egy magyarázat van: Horn Gyula miniszterelnök – sok más politikushoz hasonlóan – csak abban a statisztikában bízott, amelyet ő maga rendelt meg. Ezért fordult a KEI-hez. Arra pedig, hogy valaki még 2020-ban is úgy gondolja, hogy az egy ilyen komplex privatizációs ügylet összes részleteit képes volt öt nap alatt átlátni, csak az ismert viccre való utalással találunk magyarázatot: nem volt ő vak, csak bátor.